

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. V. De alia magis particulari dispositione & præparatione, qua ad sanctiſimum hoc sacramentum nobis accedendum est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

est, peccata ipsi demissa esse. Cui misericordiae magnam exhibuit gratitudinem, & magno cum gaudio etiam tres illas hostias sumpsit, & post in valde perfecta vita perseveravit. Quod Petrus Cluniacensis dicit ab Episcopo Claremontano in multorum praesentia relatū esse. Casarius in suis dialogis simile refert exemplum.

Casari. l. 2. dialog. c. 5.

CAPVT V.

De alia magis particulari dispositione & preparatione, qua ad sanctissimum hoc sacramentum nobis accedendum est.

VT quis perfecte admirabilibus fructibus, quos secum hoc diuinum sacramentum adducit, fruatur, dicant sancti & spiritualis vitae magistri alia nobis magis particulari dispositione & preparatione opus est, videlicet actuali deuotione. Idcirco hic exponemus, quamnam sit haec deuotio, & quam ratione in nobis excitabimus. Ad hanc dicant nobis sacra Communione ad eundam esse primo summa cum humilitate & reuerentia: secundo maximo cum amore & fiducia: tertio maxima cum fame & desiderio huius caelestis panis. Ad tria haec reduci possunt omne genus affectus, quibus actualis deuotio excitari potest, tam ante huius sacramenti sumptionem, quam ipso Communione tempore, & post eadem. Ad quod docendum oēs libri cōsiderationum pleni sunt, quae valde diffusae & extensae sunt, hincque solum aliquas tangemus, quae magis cōluctae & ordinatae & vtiliores sunt: viam ostendentes quo quis hoc fundamento innixus per se posse discurrere. Quod ei vtilius erit, secundum quod in libro exercitiorum spiritualium docetur.

Deuotio actualis ante Communionem procuranda.

D. Ignat. l. exercit. spir. in annot. in prim. post annot. 2.

Humilitas & reuerentia excitanda.

Primum ergo ad sanctissimum hoc sacramentum nobis accedendum summa eum humilitate & reuerentia. Quae in anima

nostra excitabitur, si vna ex parte supremam illam Maiestatem & Dei magnitudinem, quae vere in hoc sanctissimo sacramento est, inspiciamus, quodque ille idem Dominus est, qui sola sua voluntate creauit, cōseruat & gubernat caelum & terram, & sola eadem potest omnia ad nihilum redigere: coram quo Angeli & altissima Seraphim alas cōtrahunt, tremunt & contremiscunt cum profundissima reuerentia. *Columna caeli cōtrahunt, tremiscunt, & pauent ad nutum eius.* Et inde oculos in nos ipsos retorquamus, nostram abiectiōnem & miseriam attendentes. Sicque aliquando accedere poterimus Evangelici illius publicani animo, qui ad altare non audebat accedere, nec oculos ad caelum leuare, sed à longe stans magna eum humilitate pectus tundebat dicens: *Deus propitius esto mihi peccatori.* Alias verbis filii prodigi accedere poterimus: *Domine peccauit in caelum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus, sed fac me sicut unum ex mercenariis tuis.* Alias verbis illis S. Elisabethae: *Et quid hoc mihi? ut supra dictū est.* valde etiam conduxerit, cum attentione aduertere verba illa, quae Beata in illius tempore Cōmunionis recitanda ex Evangelio decerpta: *Domine, non sum dignus, ut intres sub testum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur anima mea.* Domine debilis sum & infirmus, sed ideo ad te venio, ut me sanes & confirmes, tu enim dixisti: *Non est sanis medicus opus, sed male habentibus, quorum causa praesertim venisti.*

Eul. bius S. Hieronymi obitum describens, in quo aderat, cuiusque fuit discipulus, dicit, quod dum iam sanctus ille sanctissimum hoc sacramentum sumpturus erat, vna ex parte Dei Maiestatem & immensam bonitatem miratus, altera vero ex parte oculos in se reflectens, dixerit. *Cur nunc tantum te humilias, ut patiaris ad hominem descendere publicanum & peccatorem: & non solum cum illo manducare vix, sed & te ipsam manducari ab illo iubes?* Secundo Regum libro dicit sacer textus, David Miphiboseth filio Ionathae dixisse:

Tu

Tu comedes panem in mensa mea semper. Qui respondit: *Quis ego sum seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mi.* Si hoc dixerit Mephiboseth quod ad Regis mensam inuitaretur, quid hominem ad Dei mensam inuitatum dicere fas erit? Et quandoquidem ad diuinum hoc Sacramentum debita cum dispositione accedere non possumus, suppleamus defectus nostros humilitate & reuerentia, & cum Regio Propheta Dauid dicamus: *Quid est homo, quod memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum?* Et cum S. Iob: *Quid est homo, quia magnificas eum?* Merito miratur & dicit Ecclesia: *O res mirabilis: manducat Dominum pauper seruus eius humilis, & in pectore sumit Deum & Dominum suum, caeli & terrae Creatorem.*

Secundo nobis ad hoc sanctissimum Sacramentum accedendum summo amore & fiducia. Vt hic in nobis affectus exciteretur, bonitas, misericordia & infinita Dei charitas consideranda, qui tam hinc elucet vt initio diximus. Quis enim non eum amabit, qui tam nos amauit? Quis illi non fides, qui tanto nos beneficio affectit? Qui seipsum nobis dedit, quid nobis non est daturus? Recte ait S. Chrysostomus: *Quis pastor oues proprio pascit eruore. Et quid dico pastor? Matres multae sunt, quae post partus dolores filios alij trahunt nutricibus: hoc autem ipse non est passus, sed ipse nos proprio sanguine pascit, & per omnia nos sibi congmentat.*

Tertium, quod hoc sanctissimum Sacramentum requirit, est, vt magna eum esurie & cupiditate accedamus. Panis iste (ait S. Augustinus) esuriam querit hominis interioris. Vt eibus corporalis tunc temporis utilis esse videretur, quando cum fame comeditur, eodem modo & diuinus hic eibus utilis erit, si anima ad illum magna cum fame accesserit, cupida se Deo viuendi, & aliquod singulare donum & gratiam ab eo impetrandi. Et animam esurientem satiat bonis. Idem Angelorum Regina affirmat in cantico: *Esurientes impleuit bonis.* Ad hanc esuriam & deside-

rium excitanda multam proderit vna ex parte considerare extremam nostram cupiditatem, & altera ex parte mirabiles effectus, quos sanctissimum hoc Sacramentum profert, vt Christus Redemptor noster apud homines ambulans, omnes ad se venientes ab omnibus curabat infirmitatibus, nec legitur vnquam vlli sanitatem petenti negasse. Accessit ad illum mulier illa, quae sanguinis fluxum patiebatur, & tangit fimbriam vestimenti eius, & statim sanata est. Venit ad pedes eius peccatrix illa Evangelica, & remissionem impetrat, veniunt ad illum leprosi, & mundantur, accedunt à diaboli obsessi, caeci, & paralytici, & omnes curantur & sanantur. *Quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes.* Idem faciet & hoc sanctissimum Sacramentum, si hac cum fame & desiderio accedamus, quod idem sit, qui tunc temporis erat, & conditionem non mutauerit.

Luc. 8. 19.

CAPVT VI.

In quo aliae considerationes & modi
se ad sacram communionem
preparandi viles ponuntur.

INTER alias considerationes, quibus nos ad sacram communionem parare possumus, valde apta & propria est passionis Christi memoria, amoris illius immensitatem, quo Dei filius se pro nobis in Cruce obtulit, considerando. Praecipua enim ratio, ob quam Christus Seruator noster hoc diuinum instituit Sacramentum, haec fuit, vt nobis semper praesens esset, & quasi in mente viueret passionis eius memoria. Ideoque iussit, vt quoties hoc sumeretur, eius recordaremur, dicens: *Hoc facite in meam commemorationem.* Quod & nobis reperit & inculcat S. Apostolus Paulus: *Quotiescunque manducabitis panem hunc, & calicem biberis, mortem Domini annuntiabitis.* Et ideo S. Bonaventura

Consideratio
passionis Christi
ad Eucharistiam suscipiendam praeparat.

Luc. 22. 19.

2. Cor. 11. 24.
& 26.